

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/12/EF
af 11. februar 2004
om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 17. december 2003, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 94/62/EF ⁽⁴⁾ skal Rådet senest seks måneder inden afslutningen af femårsperioden efter den fastsatte dato for direktivets gennemførelse i national ret opstille de konkrete mål for den efterfølgende femårsperiode.
- (2) Definitionen på »emballage« i direktiv 94/62/EF bør i højere grad tydeliggøres, ved at der tilføjes visse kriterier og et bilag med illustrerende eksempler. For at nå de ambitiøse genanvendelsesmål er det nødvendigt at fremme udvikling af innovative, miljørigtige og levedygtige genanvendelsesprocesser. Der bør foretages en vurdering af de forskellige genanvendelsesmetoder med henblik på udarbejdelse af definitioner for disse metoder.
- (3) Materialespecifikke genanvendelsesmål bør tage hensyn til livscyklusvurderinger og samfundsøkonomiske vurderinger, som har vist tydelige forskelle både i omkostninger og fordele ved genanvendelse af de forskellige emballagematerialer. Dette bør gøre det indre marked for genanvendelse af disse materialer mere sammenhængende.
- (4) Nyttiggørelse og genanvendelse af emballageaffald skal øges yderligere for at mindske miljøbelastningen fra emballageaffald.

(5) Nogle medlemsstater, der på grund af deres særlige situation havde fået tilladelse til at forlænge fristen for opnåelse af nyttiggørelses- og genanvendelsesmålene i direktiv 94/62/EF, bør gives en yderligere, men begrænset udsættelse.

(6) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om behovet for midlertidige undtagelser for de tiltrædende stater hvad angår visse målsætninger i dette direktiv. Der bør træffes afgørelse herom på grundlag af anmodninger fra de tiltrædende stater om undtagelser frem til som udgangspunkt senest 2012 for Cypern, Estland, Litauen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn; 2013 for Malta; 2014 for Polen og 2015 for Letland.

(7) Enighed vil blive formaliseret efter den relevante lovgivningsmæssige procedure før udløbet af fristen for gennemførelsen af dette direktiv.

(8) Håndteringen af emballage og emballageaffald gør det nødvendigt, at der i medlemsstaterne indføres retur-, indsamlings- og nyttiggørelsesordninger. Sådanne ordninger skal være åbne for deltagelse af alle interesserede kredse og skal være udformet på en sådan måde, at der i overensstemmelse med traktaten undgås forskelsbehandling af importerede produkter samt handelshindringer og konkurrenceforvridninger, og således at der sikres den størst mulige returnering af emballage og emballageaffald. Forskelsbehandling af materialer på grundlag af deres vægt bør undgås. Alle aktører i emballagekæden bør tage deres del af ansvaret for at sikre, at de miljømæssige indvirkninger af emballage og emballageaffald i hele livscyklussen begrænses mest muligt.

(9) Der er behov for information på fællesskabsplan og på årsbasis om mængden af emballage og emballageaffald, herunder affald, der eksporteres med henblik på genanvendelse og nyttiggørelse uden for Fællesskabet, for at gøre det muligt at kontrollere, at dette direktivs mål gennemføres. Dette kræver en harmoniseret indberetningsteknik samt klare retningslinjer for dataleverandørerne.

(10) Kommissionen bør undersøge og aflægge rapport om dette direktivs gennemførelse og dets indvirkninger, både på miljøet og det indre marked. Denne rapport bør desuden behandle følgende spørgsmål: væsentlige krav, affaldsforebyggende foranstaltninger, en eventuel emballageindikator, affaldsforebyggelsesplaner, genbrug, producentansvar og tungmetaller, og skal om nødvendigt ledsages af forslag til revision.

⁽¹⁾ EFT C 103 E af 30.4.2002, s. 17.

⁽²⁾ EFT C 221 af 17.9.2002, s. 31.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 3.9.2002 (EUT C 272 E af 13.11.2003, s. 287), Rådets fælles holdning af 6.3.2003 (EUT C 107 E af 6.5.2003, s. 17) og Europa-Parlamentets holdning af 2.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29.1.2004 og Rådets afgørelse af 26.1.2004.

⁽⁴⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (11) Medlemsstaterne bør fremme relevant forbrugerinformation og oplysningskampagner samt fremme andre forebyggelsesinstrumenter.
- (12) Genanvendelse kan, ud over at opfylde direktivets miljømål og dets mål med relevans for det indre marked, også skabe ekstra arbejdspladser, som der er blevet færre af i samfundet generelt, og hermed bidrage til at undgå social udstødelse.
- (13) Målene for dette direktiv, nemlig at harmonisere de nationale mål for genanvendelse af emballageaffald, under hensyn til de specifikke omstændigheder i de enkelte medlemsstater, og at tydeliggøre definitionerne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾.
- (15) Direktiv 94/62/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 94/62/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, nr. 1), tilføjes følgende:

»Definitionen på »emballage« baseres yderligere på nedenstående kriterier. Eksemplerne i bilag I illustrerer anvendelsen af disse kriterier.

- i) Artikler betragtes som emballage, hvis de lever op til ovennævnte definition uden hensyntagen til andre funktioner, som emballagen også måtte have, medmindre artiklen udgør en integrerende del af et varigt produkt, som er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare dette produkt i hele dets levetid, og alle elementer er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen.
- ii) Artikler, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, og engangsartikler, der sælges påfyldt, eller som er udformet og beregnet på at blive påfyldt på salgsstedet, betragtes som emballage, forudsat at de opfylder en emballagefunktion.
- iii) Emballagekomponenter og hjælpeelementer, der er integreret i emballagen, betragtes som en del af den emballage, de er integreret i. Hjælpeelementer, der er

vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet, og som opfylder en emballagefunktion, betragtes som emballage, medmindre de udgør en integrerende del af dette produkt, og alle elementer er bestemt til forbrug eller bortskaffelse sammen.

Kommissionen behandler efter behov og reviderer, om nødvendigt, efter proceduren i artikel 21, de illustrative eksempler med henblik på definition af emballage, som omhandlet i bilag I. Behandlingen af følgende artikler prioriteres: CD- og video-omslag, urtepotter, rør og ruller, hvorom fleksibelt materiale er spolet, release paper til selvklæbende etiketter og indpaknings- og gavepapir.«

2) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Forebyggelse

1. Ud over de forebyggende foranstaltninger mod produktion af emballageaffald, som iværksættes i henhold til artikel 9, sørger medlemsstaterne for, at der gennemføres andre forebyggende foranstaltninger.

Sådanne foranstaltninger kan bestå i nationale programmer, projekter med henblik på at give producenterne ansvar for at mindske emballagens miljøindvirkning eller tilsvarende aktioner, der eventuelt vedtages i samråd med virksomheder, med sigte på at samle og drage nytte af de mange forskellige initiativer til forebyggelse i medlemsstaterne. Foranstaltningerne skal respektere formålet med dette direktiv, jf. artikel 1, stk. 1.

2. Kommissionen bidrager til at fremme forebyggelse ved at tilskynde til udarbejdelse af egnede europæiske standarder i overensstemmelse med artikel 10. Målet med disse standarder er at begrænse emballagens miljøindvirkninger mest muligt i overensstemmelse med artikel 9 og 10.

3. Kommissionen forelægger i givet fald forslag til foranstaltninger, der skal styrke og supplere gennemførelsen af de væsentligste krav og sikre, at ny emballage kun kommer på markedet, hvis producenten har truffet enhver nødvendig foranstaltning med henblik på at reducere miljøindvirkningerne mest muligt, uden at det berører emballagens væsentlige funktioner.«

3) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Nyttiggørelse og genanvendelse

1. For at efterkomme dette direktivs målsætninger træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at nå følgende mål på hele deres område:

- a) senest den 30. juni 2001 skal mindst 50 vægtprocent og højst 65 vægtprocent af emballageaffaldet nyttiggøres eller forbrændes i affaldsforbrændingsanlæg med energiuudnyttelse

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- b) senest den 31. december 2008 skal mindst 60 vægtprocent af emballageaffaldet nyttiggøres eller forbrændes i affaldsforbrændingsanlæg med energiudnyttelse
- c) senest den 30. juni 2001 skal mindst 25 vægtprocent og højst 45 vægtprocent af samtlige de emballagematerialer, der indgår i emballageaffaldet, genanvendes med mindst 15 vægtprocent for hvert emballagemateriale
- d) senest den 31. december 2008 skal mindst 55 vægtprocent og højst 80 vægtprocent af emballageaffaldet genanvendes
- e) senest den 31. december 2008 skal følgende minimumsgenanvendelsesmål for materialer, der indgår i emballageaffaldet, nås:
 - i) 60 vægtprocent for glas
 - ii) 60 vægtprocent for papir og pap
 - iii) 50 vægtprocent for metal
 - iv) 22,5 vægtprocent for plast, heri medregnes kun materiale, der genanvendes som plast
 - v) 15 vægtprocent for træ.

2. Eksport af emballageaffald til tredjelande i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 (*), Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999 (**) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 (***) regnes kun med i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser og mål i stk. 1, hvis der er solide beviser for, at nyttiggørelsen og/eller genanvendelsen har fundet sted på vilkår, der i det store og hele svarer til dem, der fremgår af fællesskabslovgivningen på dette område.

3. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er hensigtsmæssigt, energiudnyttelse, når dette af miljømæssige og samfundsøkonomiske grunde er at foretrække frem for materialegenanvendelse. Dette kunne gøres ved hjælp af en tilstrækkelig margen mellem de nationale mål for genanvendelse og nyttiggørelse.

4. Medlemsstaterne tilskynder industrien til ved fremstilling af emballage og andre produkter at bruge materialer, der stammer fra genanvendt emballageaffald, hvis dette er hensigtsmæssigt; det kan ske ved at

- a) forbedre markedsforholdene for sådanne materialer
- b) revidere eksisterende bestemmelser, der hindrer sådanne materials anvendelse.

5. Senest den 31. december 2007 opstiller Europa-Parlamentet og Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen mål for den tredje femårsperiode 2009-2014 på grundlag af de praktiske erfaringer, medlemssta-

terne har gjort ved gennemførelsen af de i stk. 1 fastsatte mål, og resultaterne af forskning og vurderingsteknikker, såsom livscyklusvurdering og samfundsøkonomiske vurderinger.

Denne proces gentages hvert femte år.

6. De foranstaltninger og mål, der er nævnt i stk. 1, offentliggøres af medlemsstaterne og gøres til genstand for en oplysningskampagne, der er rettet mod såvel offentligheden som de økonomiske aktører.

7. Grækenland, Irland og Portugal kan på grund af deres specifikke situation, dvs. henholdsvis et stort antal småer, forekomsten af landdistrikter og bjergområder og det nuværende lave emballageforbrug, beslutte

- a) senest den 30. juni 2001 at nå lavere mål end dem, der fastsat i stk. 1, litra a) og c), men de skal nå op på mindst 25 % nyttiggørelse eller forbrænding i affaldsforbrændingsanlæg med energiudnyttelse
- b) samtidig at forlænge fristen for at nå målene i stk. 1, litra a) og c), dog højst indtil den 31. december 2005
- c) at forlænge fristen for at nå målene i stk. 1, litra b), d) og e), indtil et tidspunkt, de finder hensigtsmæssigt, dog senest indtil den 31. december 2011.

8. Kommissionen forelægger snarest muligt og senest den 30. juni 2005 en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om dette direktivs gennemførelse og indvirkning på miljøet og om det indre markeds funktion. Rapporten skal tage hensyn til de særlige forhold i hver enkelt medlemsstat. Den skal omhandle følgende

- a) en vurdering af effektiviteten, gennemførelsen og håndhævelsen af de væsentlige krav
- b) yderligere forebyggelsesforanstaltninger med henblik på at begrænse emballagens miljøindvirkning mest muligt, uden at dens væsentlige funktioner berøres
- c) eventuel udvikling af en emballagemiljøindikator for at forenkle og effektivisere forebyggelsen af emballageaffald
- d) planer for forebyggelse af emballageaffald
- e) fremme af genbrug og navnlig sammenligning af omkostninger og fordele ved henholdsvis genbrug og genanvendelse
- f) producentansvar, herunder de finansielle aspekter
- g) bestræbelser på yderligere at nedsætte og, hvis det er hensigtsmæssigt, i sidste instans udfase tungmetaller og andre farlige stoffer i emballage inden 2010.

Rapporten ledsages, i givet fald, af forslag om revision af de relevante bestemmelser i dette direktiv, medmindre sådanne forslag er blevet forelagt på det tidspunkt.

9. Rapporten skal omhandle emnerne i stk. 8 såvel som andre relevante emner i forbindelse med de forskellige elementer i det sjette miljøhandlingsprogram, særlig den tematiske strategi for genanvendelse og den tematiske strategi for bæredygtig udnyttelse af ressourcer.

Kommissionen og medlemsstaterne fremmer efter behov undersøgelser og pilotprojekter i forbindelse med stk. 8, litra b), c), d), e) og f) samt andre forebyggelsesinstrumenter.

10. Medlemsstater, der allerede har vedtaget eller planlægger at vedtage programmer, der går videre end maksimumsmålene i stk. 1, og som har tilstrækkelig kapacitet til genanvendelse og nyttiggørelse, kan forfølge disse mål med henblik på at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau, såfremt de pågældende foranstaltninger hverken giver anledning til forvriddninger på det indre marked eller er til hinder for, at andre medlemsstater efterlever dette direktiv. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne foranstaltninger. Kommissionen bekræfter disse foranstaltninger efter sammen med medlemsstaterne at have forvisset sig om, at de er forenelige med ovenstående betragtninger, og at de ikke udgør et vilkårligt middel til diskrimination eller en skjult handelshindring mellem medlemsstaterne.

(*) EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

(**) EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2118/2003 (EUT L 318 af 3.12.2003, s. 5).

(***) EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2118/2003.

4) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. For at fremme indsamling, genbrug og nyttiggørelse, herunder genanvendelse, angives det på emballagen med henblik på identifikation og klassificering i den berørte industri, hvad emballagematerialet/-materialerne består af, på grundlag af Kommissionens beslutning 97/129/EF (*).

(*) EFT L 50 af 20.2.1997, s. 28.«

5) I artikel 13 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne fremmer desuden informations- og bevidstgørelseskampagner for forbrugerne.«

6) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse identifikationssystemet (jf. artikel 8, stk. 2, og artikel 10, andet afsnit, sidste led) og skemaerne i relation til databaserne (jf. artikel

12, stk. 3, og bilag III) samt de illustrative eksempler på definitionen af emballage (jf. bilag I) til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2.«

7) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 21, hvilke tekniske foranstaltninger der er nødvendige for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på navnlig inerte emballagematerialer, der findes i meget små mængder (dvs. ca. 0,1 vægtprocent) på fællesskabsmarkedet, primæremballager til medicinske anordninger og lægemidler, små emballager og luksusemballage.«

8) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF (*), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

9) I artikel 22 indsættes følgende stykke:

»3a. Forudsat at de i artikel 6 fastsatte mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre artikel 7 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer.

Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

a) aftalerne skal kunne håndhæves

b) aftalerne skal indeholde mål og de tilsvarende frister

c) aftalerne skal offentliggøres i medlemsstaternes statistiske eller et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen

d) der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og de skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalerne

e) de kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalerne

- f) ved manglende overholdelse af en aftale gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love eller administrative bestemmelser.»

10) Bilag I erstattes af bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 18. august 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. februar 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand

BILAG

»BILAG I

ILLUSTRATIVE EKSEMPLER PÅ KRITERIER I ARTIKEL 3, Nr. 1)

Illustrative eksempler på kriterium i)*Emballage*

Konfektæsker

Cellofan omkring et cd-omslag

Ikke emballage

Urtepotter, der er beregnet til at rumme en plante i hele dennes liv

Værktøjskasser

Teposer

Voksskorper (f.eks. omkring ost)

Pølseskind

Illustrative eksempler på kriterium ii)*Emballage, hvis den er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet*

Papir- eller plastbæreposer

Engangstallerkener og -kopper

Plastfolie

Madpakkeposer

Aluminiumsfolie

Ikke emballage

Rørepind

Engangsbestik

Illustrative eksempler på kriterium iii)*Emballage*

Etiketter, der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet

Del af emballage

Mascarabørste, som er en del af beholderens lukkemekanisme

Selvklæbende etiketter anbragt på en anden emballageartikel

Hæfteklammer

Plastbänderoler

Doseringsanordning, som er en del af lukkemekanismen på en beholder til vaske- og rengøringsmidler.«
